

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobců: 1) **Ing. I. B.**, narozený X
 bytem X
 2) **SPOLGAS s.r.o.**, IČO: 25456482
 sídlem Fügnerova 1223, 440 01 Louny
 oba zastoupeni JUDr. Tomášem Tomšíčkem, advokátem
 sídlem Vlastina 602/23, 323 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Dopravní a energetický stavební úřad**
 sídlem Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 01 Praha 1

za účasti osob a) **Ing. Vladimír Bartoš, CSc.**, IČO: 03566439
zúčastněných na místem podnikání Antonína Dvořáka 2165/20, 434 01 Most
řízení: b) **AGRO PV 1 s.r.o.**, IČO: 08278741
 sídlem Ladova 1814/31, 621 00 Brno
 c) **CETIN a.s.**, IČO: 04084063
 sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 1. 2025, č. j. DESU/032/027686/25,
o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I.** Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá.**
- II.** Žalobci 1) **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.
- III.** Žalobkyni 2) **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 23. 5. 2025, č. j. KUUK/076213/2025, bylo rozhodnuto dle § 129 odst. 2 a 3 a § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“), o dodatečném povolení stavby pro výrobu energie – fotovoltaická Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

elektrárna v obci X, část X na pozemcích p. č. XA (orná půda), XB (ostatní plocha), XC (ostatní plocha) a XD (ostatní plocha) v k. ú. X (dále jen „stavba“). Stavebníkem řešené stavby, jež projektová dokumentace stavby označuje názvem „FVE 67 A + C Zaječice u Bečova“, je Ing. Vladimír Bartoš, CSc.

2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 21. 1. 2025, č. j. DESU/032/027686/25, změnil rozhodnutí krajského úřadu tak, že z výčtu pozemků dotčených umístěním řešené stavby se odstraňuje pozemek p. č. XC (ostatní plocha) a nahrazuje se pozemkem p. č. XE v k. ú. X (ostatní plocha). Ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobci ve společně podané žalobě současně navrhli, aby soud dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přiznal žalobě proti výše popsanému napadenému rozhodnutí žalovaného odkladný účinek. Svůj návrh zdůvodnili tím, že existuje bezprostřední bezpečnostní riziko spojené s provozem FVE umístěné v těsné blízkosti areálu žalobkyně 2), v němž dochází k uskladňování a manipulaci se zkapalněnými plyny. Zdůraznili, že pokračování v účincích napadeného rozhodnutí by mohlo vést k ohrožení života, zdraví a majetku, jakož i životního prostředí, a způsobit tak žalobcům i dalším osobám závažnou a nevratnou újmu. Přitom veřejný zájem na ochraně života, zdraví, majetku a životního prostředí zjevně převažuje nad individuálním zájmem stavebníka na realizaci stavby. Poznamenali, že zrušení napadeného rozhodnutí v budoucnu by již nemohlo odvrátit vznik možných mimořádně závažných následků, a že pozastavení účinnosti rozhodnutí je jediným efektivním prostředkem prevence těchto rizik. Popsali, že stavba FVE tak, jak byla správními orgány dodatečně povolena, se bude nacházet v dosahu účinků zdroje rizika – zásobníků LPG a stáčení do automobilových a železničních cisteren žalobkyně 2), která je zařazena jako zdroj rizika skupiny B. Zpráva oblastního inspektorátu práce zase upozornila na skutečnost, že budoucí instalované panely FVE sousedního vlastníka jsou ve velmi těsné blízkosti skladovacích zařízení žalobkyně 2), tj. především daňového skladu (4 x zásobník á 56 m³) a manipulačních mobilních skladů na kolejové vlečce (skladování LPG na cisternových drážních vozidlech). Vzdálenost panelů FVE od místa stáčení LPG přitom zcela zřetelně zasahuje do bezpečnostního pásma (min. 40 m) plynových zařízení vyplývajících jak ze zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), tak příslušných technických norem, přičemž projektová dokumentace zcela nesprávně neobsahovala žádné informace o existenci bezpečnostních pásem. Uvedli, že pozastavením účinků napadeného rozhodnutí může vzniknout újma nanejvýše stavebníkovi. Otázkou ale dle žalobců zůstává, zda by vůbec nějaká újma žadateli vznikla, jestliže přiznání odkladného účinku této žalobě by se do jeho právní sféry projevilo maximálně tím, že by nemohl ihned začít s realizací záměru, což ovšem samo o sobě nutně neznamená vznik újmy, zvláště pak v nadcházejícím zimním období, kdy zpravidla nejsou realizovány stavební práce a nadto provoz FVE v tomto období dosahuje nejslabších výkonových hodnot z celého roku.
4. Žalovaný ve vyjádření navrhl, aby soud žalobě odkladný účinek nepřiznal. S odkazem na projektovou dokumentaci stavby konstatoval, že stavba (resp. část celkové stavby) řešená v rámci řízení o dodatečném povolení stavby se nenachází v bezpečnostním pásmu zásobníků plynu v areálu žalobců, přičemž z tohoto důvodu byly dle názoru žalovaného splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby.
5. Osoba zúčastnění na řízení a), která je stavebníkem, uvedla, že by přiznáním odkladného účinku žalobě byla zmařena investice 50 000 000 Kč, a stejně tak i dotace cca 12 000 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

V důsledku jednání žalobce 1) musela již pětkrát žádat ČEZ Distribuce a.s. o prodloužení termínu uvedeného ve smlouvě o připojení do její přenosové sítě. Zdůraznil, že pokud by poslední termín připojení do sítě vysokého napětí nesplnila, patrně by nemohla elektřinu do sítě dodávat vůbec; jistě by nechtěla ČEZ Distribuce a.s. dále čekat, až si to žalobce 1) rozmyslí a nebude již dokončenou výrobu elektřiny, která je před kolaudací, více blokovat. Konstatoval, že již dnes vzniklá škoda z neplnění dohod žalobce 1) a jeho napadení stavebního řízení činí více jak 15 000 000 Kč.

6. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
8. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud vycházel z rozhodnutí žalovaného, jímž bylo stavebníkovi pravomocně vydáno dodatečné povolení pro stavbu pro výrobu energie označené jako „FVE 67 A + C Zaječice u Bečova“. Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Soud připomíná, že stavební záměr pro stavbu pro výrobu energie označené jako „FVE 67 A Zaječice u Bečova“ byl schválen rozhodnutím Magistrátu města Most ze dne 15. 8. 2023, č. j. MmM/101235/2023/OSÚ/EG, ve spojení s rozhodnutím krajského úřadu ze dne 4. 12. 2023, č. j. KUUK/177386/2023; toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 13. 12. 2023. Předmětem řízení o dodatečném povolení stavby, o které rozhodoval krajský úřad rozhodnutím ze dne 23. 5. 2023 a žalovaný napadeným rozhodnutím, tudíž byla jen část „FVE C Zaječice u Bečova“, neboť záměr stavby části „FVE A Zaječice u Bečova“ byl již dříve pravomocně schválen.

9. Žalobci újmu spatřují v tom, že existuje bezprostřední bezpečnostní riziko spojené s provozem FVE umístěné v těsné blízkosti areálu žalobkyně 2), v němž dochází k uskladňování a manipulaci se zkapalněnými plyny, přičemž vzdálenost panelů FVE od místa stáčení LPG přitom zcela zřetelně zasahuje do bezpečnostního pásma (min. 40 m) plynových zařízení.
10. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se v areálu žalobkyně 2) nachází 4 stabilní zásobníky zkapalněných plynů, každý o objemu 56 m³. Dle § 2 odst. 2 písm. b) bodu 12 energetického zákona je zásobník zkapalněných plynů plynovým zařízením. Na zásobníky zkapalněných plynů v areálu žalobkyně 2) se tak vztahuje energetický zákon. Podle přílohy k energetickému zákonu se pro tlakové zásobníky zkapalněných plynů stanovuje ochranné pásmo do vnitřního objemu (vzdálenost od vnějšího obvodu technologických objektů) nad 20 m³ do 100 m³ v rozsahu 40 m.
11. Jak plyne např. z katastrálního situačního výkresu, který je součástí projektové dokumentace stavby, ochranné pásmo tlakových zásobníků zkapalněných plynů v areálu žalobců nebude záměrem „FVE 67 C Zaječice u Bečova“ narušeno, neboť konstrukce s fotovoltaickými panely je umístěna mimo ochranné pásmo uvedených tlakových zásobníků. Pokud do ochranného pásma tlakových zásobníků plynu zasahuje stavba „FVE 67 A Zaječice u Bečova“, která již byla dříve pravomocně povolena, nemůže soud tuto skutečnost v tomto soudním řízení zohlednit, neboť i případné přiznání odkladného účinku žalobě žalobců by se nijak netýkalo pravomocného rozhodnutí Magistrátu města Most ze dne 15. 8. 2023, č. j. MmM/101235/2023/OSÚ/EG, kterým byl schválen stavební záměr pro stavbu pro výrobu energie označené jako „FVE 67 A Zaječice u Bečova“. K žalobcům doloženému sdělení Státního úřadu inspekce práce, oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj, ze dne 18. 7. 2025, č. j. 18900/7.41/25-9, a zprávě o kontrole zpracované Českou inspekcí životního prostředí ze dne 24. 7. 2024, soud zdůrazňuje, že ty se s odkazem na katastrální a situační výkres řešené stavby zjevně netýkají nyní řešené části stavby „FVE 67 C Zaječice u Bečova“, nýbrž části stavby povolené společným povolením Magistrátu města Most ze dne 15. 8. 2023, které je pravomocné, tj. „FVE 67 A Zaječice u Bečova“; tyto listiny tedy nemohou prokazovat žalobci tvrzenou újmu v souvislosti s výstavbou „FVE 67 C Zaječice u Bečova“.
12. Soud dále konstatuje, že vlečka dle § 8 odst. 2 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, která se nachází v uzavřeném prostoru provozovny, jako je tomu v případě žalobců, nemá zřízeno žádné ochranné pásmo. Rovněž ani automobilové či železniční cisterny, které nejsou stabilními zásobníky plynu, nemají stanoveno žádné ochranné pásmo. Napadené rozhodnutí tedy nemůže nijak ovlivnit zákonem nevymezené ochranné pásmo vlečky v uzavřeném areálu žalobkyně 2) či cisteren nacházejících se na vlečce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

13. Je tak zřejmé, že záměrem „FVE 67 C Zaječice u Bečova“, tedy vzdáleností panelů FVE od místa, kde se nachází plynové zařízení, nebude zasaženo do ochranného či bezpečnostního pásma (min. 40 m) těchto zařízení v areálu žalobců. Soud proto shrnuje, že výkonem napadeného rozhodnutí nemůže být žalobcům způsobena jimi tvrzená újma. Soud tak zdůrazňuje, že žalobci neunesli břemeno tvrzení ohledně vzniku újmy v souvislosti s rozhodnutím žalovaného.
14. Žalobci tedy neprokázali negativní důsledek (újmu) spočívající ve výkonu nebo jiných právních následcích napadeného rozhodnutí jako jedné z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě. Soud proto rozhodl výrokem I. usnesení tak, že návrh žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného zamítl.
15. Výrokem II. a III. tohoto usnesení soud každému ze žalobců zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatky za návrhy na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Jelikož žalobci podali dva návrhy na přiznání odkladného účinku proti rozhodnutí žalovaného, je každý ze žalobců povinen za návrh zaplatit 1 000 Kč. Splatnost předmětných poplatků poté byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
16. Soudní poplatek jsou žalobci povinni uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1549004225**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nej**sou opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 17. prosince 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.